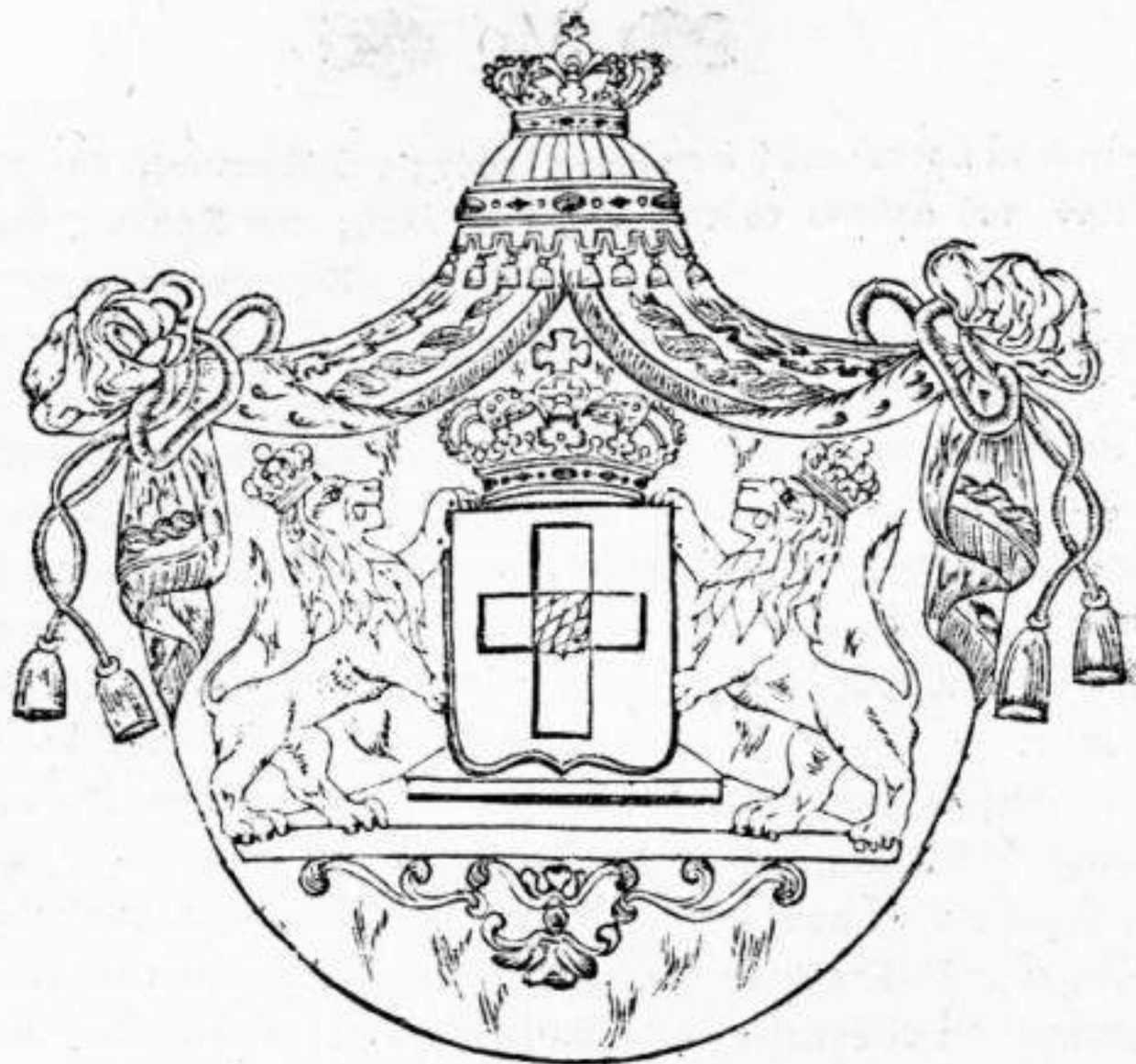

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΑΡΙΘ. 66.

1836.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 3 Νοεμβρίου.

ΣΥΝΟΨΙΣ ΤΩΝ ΕΜΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ.

Διατάγματα. 1.) Περί τῆς ἐκποίησης τῶν ἐθνικῶν κτημάτων. — 2.) περί σχηματισμοῦ τῶν δήμων τοῦ τμήματος Κραβάρων. — 3.) περί τοῦ ποινικοῦ νόμου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ.

Περί τῆς ἐκποίησης τῶν ἐθνικῶν κτημάτων

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Θ Ε Ο Υ.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας, ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διαττάτομεν περὶ τῆς ἐκποίησης τῶν ἐθνικῶν κτημάτων, τὰ ἐφεξῆς.

Ἄρθρ. I.

Ὅλα τὰ ἀκίνητα ἐθνικὰ φθαρτὰ κτήματα, ὅσα μὴ ἀναγκαῖα διὰ τὴν προικοδότησιν ἑλληνικῶν οἰκογενειῶν ἢ δι' ἰδιαιτέρους σκοποὺς τῆς Κυβερνήσεως εἶναι διαθέσιμα, θέλουν ἐκποιηθῇ βαθμηδὸν διὰ λόγους οἰκονομικῶν συμφερόντων τοῦ Κράτους. Περὶ τῶν ἀκινήτων ἐθνικῶν μὴ φθαρτῶν κτημάτων ὅμως θέλει ἐνεργηθῇ μόνον κατὰ τὸ μέτρον τῶν ὑπαρχουσῶν ἤδη, καὶ ἐκδοθησομένων εἰς τὸ ἐξῆς περὶ τούτων διατάξεων.

2. Ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία θέλει καταστράψει πίνακα τῶν ἐκποιηθησομένων τούτων κτημάτων, κα-

τὰ τὰς δοθησομένας ἰδιαιτέρας ὁδηγίας, καὶ θέλει ὑποβάλλει αὐτὸν εἰς τὴν θεώρησιν καὶ ἔγκρισίν Μας.

3. Ἡ ἐκποίησις γίνεται μετὰ προηγουμένην ἐκτίμησιν καὶ κοινοποίησιν διὰ δημοπρασίας, ἐνεργηθησομένης παρὰ τῶν Διοικητῶν παρὸς τῶν Β. Οἰκονομικῶν Ἐπιτρόπων.

4. Ἡ ἐκτίμησις τῶν κτιρίων διὰ τοῦ Β. ἐπὶ τῶν Οἰκοδομῶν Μηχανικοῦ τοῦ Νομοῦ, ἢ δι' ἄλλων εἰδημόνων ἢ δὲ ἐκτίμησις τῶν ἐθνικῶν φθαρτῶν κτημάτων θέλει ἐνεργεῖται παρ' ἄλλων εἰδημόνων ἐπὶ τούτῳ ἐκτιμητῶν. Οἱ ἐκτιμηταὶ ἐκλέγονται παρὰ τῆς Γραμματείας τῶν Οἰκονομικῶν, ἢ παρὰ τοῦ Β. Οἰκονομικοῦ Ἐπιτρόπου, καὶ ὀρίζονται ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδίκου. Ἄν οἱ αὐτοὶ ἐκτιμηταὶ ἐνεργοῦν ταυτοχρόνως διαφόρους ἐκτιμήσεις, ἐπαναληψὶς ὁρκωδοσίας εἶναι περιττή.

Τὸ πρωτόκολλον τῆς ὁρκωδοσίας, τὸ ὁποῖον καταστρέφεται ἀμισθί, εἶναι ἀναγκαῖον δικαιολογητικὸν ἔγγραφον τοῦ πρωτοκόλλου τῆς ἐκτιμήσεως. Οἱ ἐκτιμηταὶ, οἵτινες ἤθελον βλάψει ἐκ προαιρέσεως τὸ δημόσιον διὰ τῆς γνωμηδοτήσεώς των, τιμωροῦνται κατὰ τὸ ἄρθρον 440' τοῦ

Ποινικοῦ Νόμου· πρέπει λοιπὸν νὰ προσελκυθῇ ἡ προσοχὴ τῶν καλὰ εἰς τὸ περιεχόμενον τοῦ ἄρθρου τούτου, καθ' ὃν καιρὸν ὀρκίζονται.

5. Εἰς τὴν ἐκτίμησιν πρέπει νὰ λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν τὸ ἐμβαδὸν, καθόσον εἶναι γνωστὸν, ἡ ποιότης τοῦ ἀντικειμένου, τὸ πιθανὸν εἰσόδημα, καὶ ἡ τοπικὴ ἀξία. Εἰς ἐκάστην ἐκτίμησιν γίνεται ἰδιαίτερον τακτικὸν πρωτόκολλον, εἰς τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ καταφαίνεται, τὸ εἶδος, ἡ θέσις, ἡ ἐκτίμησις, ἡ περιοχὴ, καὶ ὁροθεσίαι τοῦ κτήματος, καὶ ἡ μὲ λέξεις (ὅχι μὲ ἀριθμοὺς) ἐκφραζομένη ἀξία κατὰ στρέμμα καὶ ὀλικῶς.

Ὅτε ἐνεργοῦνται αἱ ἐκτιμήσεις δι' ἐκτιμητῶν, ὁ ἀρμόδιος Οἰκονομικὸς Ἐπίτροπος, ἢ ὁ Διοικητὴς, καταστρώνει τὸ πρωτόκολλον, συνυπογράφουν μὲ τοὺς ἐκτιμητὰς, καὶ τὸ παραπέμπουν εὐθὺς εἰς τὴν Γραμματεῖαν τῶν Οἰκονομικῶν, διὰ νὰ τὸ ἐξετάσῃ καὶ τὸ ἐγκρίνῃ, ἡ ὑποία, ἐξελέγχουσα τ' ἀποτελέσματα τῶν ἐκτιμήσεων καὶ πληστηριασμῶν, δύναται νὰ μεταχειρισθῇ αὐτὰ, ὡς στηρίγματα καὶ εἰς τὴν προικοδότησιν τῶν Ἑλληνικῶν οἰκογενειῶν. Ἡ τοιοῦτοτρόπως ἐκτιμηθεῖσα καὶ ἐγκριθεῖσα ἀξία λαμβάνεται εἰς τὴν δημοπρασίαν ὡς ἐλάχιστος ὅρος, καὶ καμμία κατωτέρα τούτου τιμὴ δὲν δύναται νὰ κατακυρωθῇ.

6. Διὰ τὴν ἐκτίμησιν συνήθως καταμέτρησις δὲν ἀπαιτεῖται· ἐπομένως δὲν ἐγγυᾶται τὸ δημόσιον, οὔτε περὶ τοῦ ἐμβαδοῦ, οὔτε περὶ τοῦ εἰσοδήματος τῶν κτημάτων, ἀλλὰ μόνον περὶ τῆς κατὰ τὰ διαγεγραμμένα ὅρια ταυτότητος τοῦ κτήματος.

Μοναδικὰ κτήματα καὶ τεμάχια δὲν ἐκτίθενται εἰς δημοπρασίαν, εἰμὴ κατὰ τὰ ὅριά των· σημειώνεται μὲν ἡ κατὰ πιθανολογίαν ἑκτασις, ἀλλὰ προστίθεται συγχρόνως καὶ ἡ ῥητὴ παρατήρησις, ὅτι τοῦτο γίνεται μόνον, διὰ νὰ δηλωθῇ τὸ κτῆμα, καὶ ὅχι ἐπὶ σκοπῷ ἐγγυήσεως. Ἄν ὅμως ἡ σημείωσις τῆς ἐκτάσεως θεμελιουῖται εἰς προηγηθεῖσαν ἐξακριβωμένην καταμέτρησιν, αὐτὸ τοῦτο ἀναφέρεται εἰς τὸ πρωτόκολλον, καὶ τότε τὸ δημόσιον ἐγγυᾶται διὰ τὸ ἐμβαδόν.

7. Ὅτε πρόκειται νὰ γένῃ διαίρεσις ἐνὸς κτήματος εἰς μερίδας, ἢ καὶ εἰς ἄλλας ἐξειδικασμένας περιπτώσεις, κατὰς ὁποίας μία συνεγγισματικὴ ἢ ἀκριβὴς μαθηματικὴ καταμέτρησις εἶναι ἀναγκαία, ἡ Γραμματεία ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ τὴν ἐνεργήσῃ δι' ἄλλων ἀξίων ἀνθρώπων.

8. Ἡ δημοπρασία κοινοποιεῖται τοῦλάχιστον τέσσαρας ἐβδομάδας πρὸ τῆς ἐνάρξεως διὰ τῆς Γραμματείας τῶν Οἰκονομικῶν, ἢ τοῦ οἰκονομικοῦ ἐπιτρόπου, καὶ εἰς τὴν διακήρυξιν περιγράφεται τὸ ἐκποιούμενον πρᾶγμα ἀκριβῶς ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ πρωτοκόλλου τῆς ἐκτιμήσεως, καὶ ἀναφέρεται ἡ ἡμέρα, ὥρα, καὶ ὁ τόπος τῆς δημοπρασίας. Ἡ κοινοποίησις γίνεται διὰ τοιχοκολλησεως εἰς τὰ δημόσια καταστήματα, καὶ τὰς γωνίας τῶν δρόμων ὅλων τῶν Δήμων τῆς ἐπαρχίας. Ἄν τὸ κτῆμα ᾖναι σημαντικόν, καὶ προσυποτίθεται μετὰ βεβαιότητος συρροὴ ἀγοραστῶν, τότε καταχωρίζεται καὶ εἰς τὴν ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, καὶ εἰς ἄλλα δημόσια φύλλα, κηρύττεται προσέτι, καὶ τοιχολλᾶται εἰς τοὺς δρόμους τῆς πρωτευ-

ούσης τοῦ Κράτους, καὶ χρείας καλούσης, κοινοποιεῖται καὶ ἐκτὸς τοῦ Κράτους διὰ τῶν Πρεσβειῶν καὶ Προξενείων. Εἰς τὸν τόπον, ὅπου γίνεται ἡ δημοπρασία κηρύττεται δις, καὶ μάλιστα ἡ τελευταία κήρυξις γίνεται πρὸ τῆς ἐνάρξεώς της διὰ τοῦ τυμπάνου· ὅπου δὲ ὑπάρχει τύμπανον, ἡ κοινοποίησις κηρύττεται μεγαλοφῶνως εἰς τοὺς πολυανθρωπωτέρους δρόμους παρὰ τοῦ δημοσίου κήρυκος. Ἡ κήρυξις αὕτη δύναται νὰ ἐνεργηθῇ εἰς τὴν Καθέδραν τοῦ διοικητηρίου, ἢ τὸ κρίνῃ εὐλογον ἡ Γραμματεία τῶν Οἰκονομικῶν. Οἱ διοριζόμενοι εἰς τοὺς δήμους δημόσιοι κήρυκες ἐνεργοῦν τὴν κήρυξιν, λαμβάνοντες ἀντιμισθίαν ἐν τοῖς χιλίοις ἀπὸ τὸ ποσὸν τῆς ἀγορᾶς.

9. Εὐθὺς μετὰ τὴν κοινοποίησιν παρακατατίθενται αἱ παρὰ τῆς Γραμματείας τῶν Οἰκονομικῶν τεθεῖσαι συμφωνίαι τῆς ἐκποιήσεως διὰ τοῦ ἀρμοδίου Οἰκονομικοῦ Ἐπιτρόπου εἰς τὸ Διοικητήριον, ὅπου ἕκαστος δύναται νὰ τὰς θεωρήσῃ ἐλευθέρως· αἱ συμφωνίαι αὗται πρέπει νὰ θεμελιουῖνται ἐπὶ ταῖς περὶ ἐκποιήσεων ἐθνικῶν κτημάτων διατάξεσι, καὶ νὰ περιέχουν, ἐκτὸς τούτου, καὶ ὅσα ἄλλα εἰδικῶς ἐθεωρήθησαν κατάλληλα πρὸς ὄφελος τοῦ Ταμείου.

10. Ἐκαστος δύναται, ἂν θέλῃ, νὰ παραδώσῃ εἰς τὸν Διοικητὴν, μὴ χρεὶ τῆς ἐνάρξεως τῆς δημοπρασίας, ἐγγράφους προσφοράς ἐσφραγισμένας· ἀρχομένης τῆς δημοπρασίας, ἀνοίγονται αἱ προσφοραὶ παρούσαι τοῦ προσφέροντος, καὶ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐπιτρόπου, καὶ καταχωρίζονται εἰς τὸ πρωτόκολλον τῶν ἐκποιήσεων, ἀπὸ πρῶτον καταχωρισθῇ εἰς αὐτὸ ὁ τρόπος τῆς κοινοποιήσεως (ἄρ. 8) μὲ τὰς ἰδιαιτέρας συμφωνίας (ἄρ. 9). Ἄν αἱ προσφοραὶ αὗται ὑπερβαίνουν τὴν ἀξίαν τῆς ἐκτιμήσεως, ἤγουν τὸν ἐλάχιστον ὅρον, ἡ δημοπρασία ἀρχίζει μὲ τὴν ἀνωτάτην προσφορὰν· εἰδὲ μὴ, τίθεται, ὡς βάσις, ἡ διὰ τῆς ἐκτιμήσεως προσδιορισθεῖσα ἀξία. Αἱ ἐγγράφοι προσφοραὶ ἐπισυνάπτονται εἰς τὸ πρωτόκολλον τῆς ἐκποιήσεως.

11. Ἡ δημοπρασία ἐνεργεῖται συνήθως εἰς τὴν πρωτεύουσαν τῆς Διοικήσεως, καὶ μάλιστα εἰς τὸ ἐπὶ τούτῳ τῷ σκοπῷ ἐπίτηδες σημειωμένον μέρος τοῦ Δήμου, τὸ ὁποῖον προσδιορίζεται ἅπαξ πρὸς ἀποφυγὴν ἀκυρώσεως τῆς δημοπρασίας. Ἡ δημοπρασία ἀρχίζει μὲ τὴν ἀνάγνωσιν καὶ ἐξήγησιν τῶν συμφωνιῶν, μὲ τὴν ἀκριβὴ περιγραφὴν τοῦ ἐκποιουμένου κτήματος, καὶ μὲ τὴν διὰ τοῦ κήρυκος ἐκφωνήσιν τοῦ ἐλαχίστου ὅρου· παρευρίσκεται εἰς αὐτὴν ἕκαστος, ὡς ἀνωτέρω ἐρρέθη, ὁ Οἰκονομικὸς Ἐπίτροπος, ὅστις ὀφείλει νὰ δίδῃ πληροφориὰς περὶ τῆς θέσεως καὶ τῶν συστατικῶν μερῶν τοῦ κτήματος, καθὼς καὶ τὰς ἀναγκαίας διασαφήσεις τῆς ἐννοίας τῶν συμφωνιῶν τῆς ἐκποιήσεως, καὶ νὰ ἐπαγρυπνῇ τὰ συμφέροντα τοῦ δημοσίου κατὰ πάντα λόγον· πρὸ πάντων δὲ καθόσον ἀφορᾷ τὸ ἀξιοχρεῶν τῶν πλειστηριαστῶν καὶ τῶν ἐγγυητῶν των. Τὸ πρωτόκολλον τῆς ἐκποιήσεως κρατεῖ ὁ Διοικητὴς· αὐτὸς δύναται νὰ μεταχειρισθῇ ὡς Γραμματέα, ἓνα τῶν γραφέων του, ἀλλὰ καὶ εἰς αὐτὴν τὴν περίστασιν ὀφείλει πάντοτε νὰ διευθύνῃ τὴν πρᾶξιν αὐτὸς ὁ ἴδιος αὐτοπρο-

18. Διὰ τὰ κτήματα ταῦτα πληρύνει ὁ ἀγοραστὴς εἰς τὸ δημόσιον κατὰ τὴν ἐλευθέραν θέλησίν του, ἥτις ἐκφράζεται καὶ καταχωρεῖται εὐθὺς εἰς τοῦ πλειστηριασμοῦ τὸ πρωτόκολλον, καὶ εἰς τὸ πωλητήριο, ἢ κατ' ἔτος τρία τοῖς ο|ο ἐπὶ τῆς ἀγορᾶς ἀντὶ τοῦ φόρου τοῦ δεκάτου εἰς εἶδη, ἢ τὸ ἀπλοῦν δέκατον εἰς εἶδη μέχρι τῆς εἰσάξεως τοῦ γενικοῦ ἐγγείου φόρου. Ἄν προτιμᾷ τὴν ἀπόδοσιν τοῦ δεκάτου ὁ ἰδιοκτήτης, πρέπει νὰ ἐφοδιασθῇ καθ' ἕκαστον ἔτος μὲ ἐγγραφὸν ἀποδεικτικὸν τοῦ ἀρμόδιου Οἰκονομ. ἐπιτρόπου πρὸς τὸ ἀρμόδιον δημόσιον Ταμεῖον, ὅτι τὰ ἀποκτηθέντα κτήματα ταῦτα ἐκαλλιεργήθησαν ἀληθῶς. Ἐκ τούναντίου δὲ θέλει πληρυνεῖσθαι εἰς μετρητὰ παρὰ τοῦ ἰδιοκτήτου ὁ σημειωθείς φόρος 3, ο|ο ἄνευ ἀντιλογίας, εἰς τὸ αὐτὸ Ταμεῖον διὰ τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος ἔτος.

Διὰ τὰ ἀνωτέρω κτήματα πληρύνει ὁ ἀγοραστὴς ἀπλοῦν δέκατον εἰς εἶδη διὰ τοὺς Μύλους, οἰκίας, καὶ ἄλλα τοιαῦτα ἀκίνητα κτήματα, ὅσα δὲν ὑπόκεινται εἰς ἀποδεκάτωσιν, δὲν πληρύνονται μεχριστοῦ κανονισθῇ γενικὸς ὁμοιόμορφος δι' αὐτὰ φόρος, ἄλλο παρὰ οἱ ἄλλοι τοῦδε ἐπ' αὐτῶν ἐπικείμενοι φόροι ἐπομένως δὲν ὑπόκεινται εἰς τὸν ἀνωτέρω ἀπλοῦν ἐγγεῖον φόρον.

19. Οἱ ἀγορασταὶ θέλουν πληρύνει μὲ τὴν πρώτην δόσιν τὸ δικαίωμα τοῦ κήρυκος καὶ τὸ χαρτόσημον.

20. Ἡ ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία ἐπιφορτίζεται μὲ τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος, τὸ ὅποιον λαμβάνει διὰ τούτου ἰσχὺν προσωρινοῦ νόμου, καὶ θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 13 (25) Νοεμβρίου 1836.

Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαιτέραν Διαταγὴν

τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος

Τοῦ Ὑπουργικῶν Συμβούλιον

ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ. Ι. ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΛΤΣ, ΔΡΟΣΟΣ ΜΑΝΣΟΛΑΣ,

Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ σχηματισμοῦ τῶν δήμων τοῦ τμήματος Κραββάρων.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΘ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας περὶ συμμορφώσεως τοῦ σχηματισμοῦ τῶν δήμων τοῦ τμήματος Κραββάρων τῆς ἐπαρχίας Ναυπακτίας, ἔχοντες ὑπ' ὄψιν καὶ τὸ ἀρθρ. 8 τοῦ περὶ δήμων νόμου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑφεξῆς:

Ι. Οἱ δῆμοι τοῦ τμήματος Κραββάρων τῆς ἐπαρχίας

Ναυπακτίας, συμποσούμενοι ἤδη εἰς τέσσαρας, θέλουν συγχωνευθῇ εἰς δύο ὑπὸ τὸ ὄνομα, Προσχίου καὶ Αποδοτίας, σχηματιζόμενοι κατὰ τὴν ἀκόλουθον τρόπον:

α.) Ὁ δῆμος Προσχίου (Πλάτανος) οὗτος συνίσταται ἀπὸ τὰ χωρία, Βινόρτα, Δοροβίτσα, Στράνομα, Στήλια, Φαμήλια, Σίμου, Μποκίστα Χάμαρη, Καστανιά, Ἅγιος Δημήτριος, Μπέλις, Σινίς, Κλαπᾶ, Τάρις, Ἀβόρανη Ἀράχοβα, Νεοχώρι, Ζερπίτσα, Κίνισκα, Σάλπιτσα, Ἀρτοτίβα, Μπερίτσα, Μπέρασι, Κολοσοῦρτης.

β.) Ὁ δῆμος Αποδοτία (Λαμποτινὴ Μεγάλη) οὗτος συνίσταται ἀπὸ τὰ χωρία, Μικρὴ Λαμποτινὴ, Κυτίτσα, Πόδος, Λευθέριανη, Λευτοκαρυά, Περιβόλια, Βελίσκα, Γρανίτσα, Θέλγα, Γολέμι, Ἀμούρανη, Βελτοψίς, Σάλον, Ἀνδρίβις, Αὐθριάνη, Χρύσσοδον, Μόδαρι, Λιμνίς, Μάρο, Βετολίστα, Ἐλπιζοῦς, Σκληῖθροι, Γληγόρι, Σκιαδᾶ, Βοῖτσα, Κουτουλίστα, Στρόμμιανη, Κλίσκα, Ζιγίς, Μικρὴ Παλούκοβα, Μεγάλη Παλούκοβα.

2. Ἀκυροῦται τὸ ἀπὸ 1 [13] Ὀκτωβρίου π. ε. ἡμετέρον Διάταγμα, καθόσον ἀφορᾷ τὸν σχηματισμὸν τῶν δήμων τοῦ τμήματος Κραββάρων τῆς ἐπαρχίας Ναυπάκτου.

Εἰς τὸν ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεία ἀνατίθεται ἡ ἐκτέλεσις καὶ δημοσίευσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος δημοσιευθησομένου καὶ διὰ τῆς ἔφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 13 (25) Νοεμβρίου 1836.

Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαταγὴν τῆς Αὐτοῦ

Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως,

Τοῦ Ὑπουργικῶν Συμβούλιον,

ΑΡΜΑΝΣΠΕΡ, Ι. ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΛΤΣ, ΔΡ. ΜΑΝΣΟΛΑΣ,

Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΣ.

ΔΗΛΟΠΟΙΗΣΙΣ

Περὶ τοῦ ποινικοῦ νόμου.

Ἡ ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΓΡΑΜ. ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

Δηλοποιεῖ, ὅτι

Ἡ τιμὴ τῆς νέας ἐκδόσεως τοῦ ποινικοῦ νόμου προσδιορίζεται εἰς μίαν δραχμὴν πωλεῖται δὲ παρὰ τῇ Βασιλ. Τυπογραφίᾳ.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 7 Ὀκτωβρίου 1836.

Ὁ προσωρινὸς ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεὺς
Ι. ΡΙΖΟΣ.

(Ἡ νέα ἐκδοσις τοῦ Ποινικοῦ νόμου εἰς τὸ Παράρτημα).

ΕΚ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΙΚΗΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΑΣ.

σώως. Δὲν εἶναι ἀναγκαῖον νὰ ἐπαναλαμβάνεται εἰς τὰ πρωτόκολλα τῶν δημοπρασιῶν, ἐκτὸς τῶν εἰδικῶν συμφωνιῶν (ἄρθ. 9 καὶ 10) καὶ αἱ Γενικαὶ Νομικαὶ Διατάξεις.

Ἄρθρ. 12.

αἱ προσφοραὶ εἰς τὸν ἐπὶ Δημοπρασίας πλειστηριασμῶν διευθύνονται παρὰ τῶν πλειστηριαζόντων, ἢ τῶν ἐπιτρόπων τῶν εἰς τὸν κήρυκα, καὶ διακηρύττονται παρ' αὐτοῦ μεγαλοφώνως. Ὅτε ὁ ἐλάχιστος ὕψος εἶναι Δραχμῶν 100, ἕως 1000, ἡ προσφορὰ πρέπει νὰ γίνεται τοῦλάχιστον ἀνὰ 5 Δραχμὰς· ὅτε ἕως Δραχ. 5000 ἀνὰ 25 Δραχ. καὶ ὅτε ἕως Δραχ. 10000 ἀνὰ 50 Δραχμὰς. Πᾶσα προσφορὰ σημειώνεται εἰς τὰ πρακτικὰ μὲ τὸ ὄνομα τοῦ πλειστηριαστοῦ. Μίαν ὥραν μετὰ τὴν τελευταίαν προσφορὰν γίνεται ἡ κατακύρωσις, ἐπιφυλαττομένης τῆς ἐν τῷ ἄρθρ. 13 ἀναφερομένης ἀνωτέρας ἐγκρίσεως, καὶ κλείει ἡ δημοπρασία· τὰ δὲ πρακτικὰ ὑπογράφονται παρὰ τοῦ ὑπερθεματιστοῦ, τοῦ Διοικητοῦ, καὶ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐπιτρόπου. Ἄν τις πλειστηριάζῃ διὰ λογαριασμὸν ἄλλου, πρέπει νὰ τὸ φανερῶσιν εὐθὺς εἰς τὰ πρακτικὰ, καὶ νὰ παρουσιάσῃ τὸ νόμιμον ἐπιτροπικόν· εἰδὲ μὴ ἕως τότε θεωρεῖται καὶ ἐκλαμβάνεται αὐτὸς, ὡς κύριος ἀγοραστής. Προσφοραὶ μετὰ τὴν κατακύρωσιν δὲν εἶναι δεκταί. Οἱ πλειστηριασταὶ εἶναι ὑπόχρεοι διὰ τὰς προσφορὰς τῶν· ὅταν δὲ προσφερθῇ ἀνωτέρα τιμὴ, αἱ προσφοραὶ τῶν πρώτων πλειστηριαστῶν μένουσιν χωρὶς ἀποτέλεσμα· ἐκ τούτου καὶ εἰς τὴν περίστασιν, ὅποτε πρέπει νὰ διακοπῇ ὁ πλειστηριασμὸς, πρέπει πάντοτε ὁ τελευταῖος πλειστηριαστής νὰ ὑπογράψῃ ἰδιοχείρως τὸ πρωτόκολλον. Εὐθὺς μετὰ τὴν κατακύρωσιν τῆς δημοπρασίας ὁ ἀρμοδίος Οἰκονομικὸς Ἐπίτροπος θέλει ζητήσῃ ἀπὸ τὸν ἀγοραστὴν ἀξιώσεων ἐγγύησιν πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς πληρωμῆς καὶ ἐκπληρώσεως τῶν λοιπῶν συμφωνιῶν τῆς ἀγορᾶς. Εἰς περίστασιν ὅμως, καθ' ἣν δὲν προσφέρει τὴν ἐγγύησιν, ἐνεργεῖται ἀναπλειστηριασμὸς, ἐννοουμένης τῆς ἐκ τῆς δευτέρας ταύτης δημοπρασίας προκυψαμένης ζημίας εἰς βᾶρος τοῦ πρώτου ἀγοραστοῦ· αἱ ἀνωτέρω περὶ ἐγγυήσεως περιστάσεις πρέπει νὰ σημειοῦνται καὶ εἰς τὸ πρωτόκολλον, παραστηνόμεναι ἀρκούντως. Παρενοχλήσεις εἰς τὰς δημοπρασίας καταμηνύονται εἰς τὰ δικαστήρια, καὶ παιδεύονται κατὰ τὸ ἄρθρ. 436 τοῦ Ποιν. Νόμου.

13. Ὁ Οἰκονομικὸς ἐπίτροπος ὀφείλει νὰ παραπέμψῃ εὐθὺς εἰς τὴν Γραμματεῖαν τῶν Οἰκονομικῶν πρωτότυπον τὸ πρωτόκολλον τῆς δημοπρασίας ὁμοῦ μὲ τὰ ἐν αὐτῷ ἐπισυννημμένα τυχόντα ἔγγραφα. Ἡ Γραμματεία ἐξετάζει τὸ πρωτόκολλον, καὶ ἐὰν αἱ γενικαὶ ἢ εἰδικαὶ συμφωνίαι τῆς ἐκποιήσεως ἐφυλάχθησαν πρεπόντως, τὸ διευθύνει εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον, διὰ νὰ περασθῇ κατὰ τὰς καθεστῶσας διατάξεις ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν· ἐγκρίνει ἐπομένως ἐξ ἰδίας ἀρμοδιότητος τὴν ἐκποίησιν, ἐκδίδει τὸ πωλητήριο, ἐπὶ τοῦ νομίμου σφραγιστοῦ χάρτου γεγραμμένον, καὶ διευθύνει αὐτὸ ἄνευ παραμικρᾶς ἀναβολῆς πρὸς τὸ Γενικὸν Ταμεῖον, διὰ νὰ λάβῃ σημείωσιν τῶν προθεσμιῶν τῆς πληρωμῆς, καὶ νὰ τὸ παραδώσῃ εἰς τὸν

ἀγοραστὴν, ἀφοῦ πρῶτον σημειωθῇ εἰς αὐτὸ, ὅτι κατεχωρίσθη εἰς τὸ βιβλίον τῶν ὑποθηκῶν, καὶ ἐπληρώθη ἡ πρώτη δόσις εἰς τὸν ἀρμοδίον Ταμῖαν τῆς Ἐπαρχίας.

14. Ἡ συμφωνηθεῖσα τιμὴ τῆς ἀγορᾶς πληρόνεται εἰς δέκα ἐτησίαις ἴσας δόσεις μὲ τόκον 8 0/0 κατ' ἔτος μέχρι τῆς ἐξοφλήσεως. Δύναται ὅμως νὰ πληρωθῇ διὰ μιᾶς. Ἡ πρώτη δόσις πληρόνεται πρὸ τῆς παραδόσεως τοῦ πωλητηρίου, καὶ πρὶν ἢ ἐγκατασταθῇ ὁ ἀγοραστής εἰς τὴν κατοχὴν τοῦ κτήματος· διὰ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐπιτρόπου, ὅστις χρεωστεῖ νὰ σημειώσῃ αὐτὸ τοῦτο εἰς τὸ πωλητήριο.

15. Μέχρι τελείας ἐξοφλήσεως τῆς τιμῆς τῆς ἀγορᾶς καὶ τῶν τόκων μένει ῥητῶς τὸ ἐπὶ τοῦ ἐκποιηθέντος κτήματος δικαίωμα τῆς ἰδιοκτησίας εἰς τὸ δημόσιον, καὶ τοῦτο πρέπει νὰ σημειωθῇ εἰς τὸ βιβλίον τῶν ὑποθηκῶν· ἐπομένως οἱ ἀγορασταὶ δὲν ἀπαλλάττονται τῶν ὑποχρεώσεων τῶν περὶ τῆς ὀλικῆς τιμῆς καὶ τῶν τόκων, εἰμὴ ἀφοῦ πληρώσουν καὶ τὴν τελευταίαν δόσιν, καὶ σημειωθῇ τοῦτο εἰς τὸ πωλητήριο παρὰ τοῦ ἀρμοδίου Ταμῖα· ἡ σημείωσις αὕτη περὶ ἀμέσως καὶ εἰς τὸ βιβλίον τῶν ὑποθηκῶν. Ἄν ὁ ἀγοραστής δὲν ἐκτελέσῃ τὰς συμφωνίας, καὶ ἂν μάλιστα καθυστερήσῃ μὲ δόσεις καὶ τόκους δύο ἐτῶν κατὰ συνέχειαν, τότε τὸ δημόσιον ἐνεργεῖ νέαν δημοπρασίαν (ἀναπλειστηριασμὸν) ἐπὶ κινδύνῳ τοῦ ἀγοραστοῦ. Τὰ ἐξόδα, οἱ τόκοι τῆς ὑπηρεσίας, καὶ ἡ τυχούσα μείωσις τῆς τιμῆς, εἶναι εἰς βᾶρος τοῦ ἀγοραστοῦ, ἐναντίον τοῦ ὁποῦ δύναται εἰς τοιαύτην περίπτωσιν νὰ ἐνεργηθῇ καὶ προσωπικὴ κράτησις. Μένει δὲ πρὸς ὄφελος τοῦ δημοσίου ἡ τυχούσα ἐπαύξησις τῆς τιμῆς. Τὸ δημόσιον δὲν εἶναι ὑπόχρεον νὰ φυλάττῃ καὶ τὰς περὶ ἐνοικιάσεως συμφωνίας, τὰς ὁποίας τυχὸν ἔκαμεν ὁ πρῶτος ἀγοραστής, ἢ ὁ ἐπίτροπός του, ἢ οἱ κληρονόμοι του, ἂν τὸ ἐνοίκιον ᾖ ὀλιγώτερον ἐκείνου, τὸ ὁποῖον ἐλάμβανεν πρότερον τὸ δημόσιον.

16. Αἱ τιμαὶ τῆς ἀγορᾶς ἀπὸ ἐκποιήσεως ἐθνικῶν φθαρτῶν κτημάτων ἐμβαίνουν εἰς τὸ χρεωλυτικὸν Ταμεῖον τοῦ Κράτους, οἱ δὲ τόκοι μένουσιν εἰς τὴν τρέχουσαν ὑπηρεσίαν· εἰς βᾶρος τοῦ χρεωλυτικοῦ Ταμείου πίπτουν ἐπομένως καὶ τὰ διὰ τὰς δοκιμὰς τῆς ἐκποιήσεως καὶ αὐτὰς τὰς ἐκποιήσεις γινόμενα ἐξόδα, καθόσον αὐτὰ δηλαδὴ δὲν πίπτουν εἰς βᾶρος τοῦ ἀγοραστοῦ· ἐπίσης θέλουσιν γίνεσθαι ἀπὸ τὸ χρεωλυτικὸν Ταμεῖον καὶ αἱ πληρωμαὶ τῶν τιμῶν ἀκινήτων κτημάτων, ἀποκτηθέντων παρὰ τοῦ δημοσίου δι' ἀγορᾶς, ἀλλαγῆς, ἢ συνθήκης.

17. Τὰ ἐκποιηθέντα κτήματα μεταβαίνουν εἰς τὸν ἀγοραστὴν ἐλεύθερα πάσης ὑποθήκης, καὶ γίνεται πλήρης αὐτοῦ ἰδιοκτησία, ὑποχρεοῦται ὅμως καὶ αὐτὸς νὰ πληρώσῃ τὰς συμφωνίας. Δὲν δύναται ὅμως τὰ κτήματα ταῦτα νὰ δοθῶσιν ἐπ' οὐδεμιᾷ συμφωνίᾳ εἰς ἀτελῆ ἰδιοκτησίαν, οὔτε νὰ ἐπιβαρυνθῶσι μὲ ιδιωτικοὺς περιορισμοὺς, καὶ ἀναλλοίωτα βάρη, καὶ μάλιστα μὲ τὴν ὑπὸ τὸ ὄνομα νόβελλον γνωστὴν δουλείαν, ἀλλὰ πρέπει νὰ φυλάττωσι διὰ πάντα καιρὸν ἀδιαλείπτως τὴν ιδιότητα τῆς ἐλευθέρας ἰδιοκτησίας.

